

— Menu —

Aperitief met amuse-bouches
Het Sociaal Contract – 11

Voorgerecht
Café Congo – 18

Soepje
Gluren bij de Buren – 26

Tussengerecht
Democracy – 35

Hoofdgerecht
Grootvaders Verschijning – 43

Nagerecht
Asielzoeker – 52

Kaasplankje
Ongelooflijk – 59

Koffie met gebak
Kroniek van een Kruiemelcrimineel – 69

Pousse-café
Virus – 78

Het Sociaal Contract

Eén – Het warme welkom

't Is gebeurd! 't Is geboren! Door meneer dokter goed-gekeurd en voorzien van poten en oren, kloten en rimpel-sporen, laat het al krijsend van zich horen. Het wonder is geschied, het wonder is geschied, een roze hoopje vlees met een minipiet! Een minipiet die hem later maxipret zal opleveren, mocht hij ooit het geluk mogen proeven een bevallige dame te penetreren en zo in vaderliefs voetsporen te treden. Een wonder der natuur dat zichzelf de komende jaren nog niet zal ambeteren met existentiële afvragingen en *rat race*-afjagingen. Jong genoeg om alles te weten en nog geen extra ballast die dient te worden vergeten. Heeft niet alleen aan de pampers het schijf. Benijdenswaardige naïviteit.

Het begint aan een lange reis van groeien en bloeien, onbezochte plekken op de wereld ontdekken, en maar hopen dat de ouders en andere ouderen zijn opvoeding niet verknoeien. Want het wil iemand worden, iemand die er toe doet, iemand bovenaan de rangorde die door Jan en alleman en -vrouw wordt begroet. Het school-voorbeeld van de brave huisvader, in de eerste plaats voor het eigen nageslacht, die de wereld voorgoed zal veranderen door zijn tovermacht, nee, noem het toch maar doorzettingskracht. Waar elk gezond vrouwmens ieder uur van de dag en de nacht naar hunkert en smacht. Een individu, een iemand, een volwaardig persoon. Het fonkelende pronkstuk op de familiestamboom.

Vader en moeder tonen de weg, onwennig balancerend tussen haarspeldbochten van autoritair optreden en onvoorwaardelijke permissiviteit. Te fel naar de ene kant en het botst frontaal tegen een tegenligger, te fel naar de andere kant en het stort pardoos in een ravijn. De kwestie van het simpelweg tussen de lijntjes te houden, veilig en voorstelbaar, blijkt eerder een edele kunst waar niet elke nazaadschenker in bedreven lijkt te zijn. Maar zolang het rondjes draait op de draaimolen, met papa en mama als strenge stewards langs de zijlijn, zal het netjes binnen de lijntjes blijven draaien, zal het braaf en gehoorzaam zijn.

Twee – Regelrecht geza(a)g

Het is pas gezond als het is voorgeprogrammeerd om de grenzen af te tasten. Rakelings langs een tegenligger of een ravijn afschuren, verruimt de beleving en de wereld. Een stap te ver, ook al is het maar een tikkeltje over de grens, en de kans bestaat dat het gedaan is met de roekeloze mens. Het bezint eer het begint en wordt met een helm op geboren, bindt al eens een dood paard aan een boom en moet regelprekers 's levenslang anhoren. Over pijnlijke overpeinzingen gesproken, kan een olifant dan echt niet meer gelukkig zijn als alles in de porseleinkast is gebroken?

Het moet vooral luisteren, raad opvolgen, zich enkel door engeltjes in het oor laten fluisteren en steeds denken aan de mogelijk rampzalige gevolgen. Wil het niet te gauw de titel 'zaliger' dragen, zal het erop aankomen het exact zo te doen als de ouderen het vragen. Laat u door de duivel niet verleiden, hij zal uw zieltje niet verblijden. Doe hem zelf een